

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/126/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010331
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6723010331.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. b), písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 20 Trestného zákona, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 6. decembra 2023 sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/60/2023 zo dňa 22.11.2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného A. B. z a m i e t a.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu obžalovaného A. B. dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 2T/60/2023 zo dňa 22.11.2023 samosudkyňa Okresného súdu Zvolen rozhodujúc podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 72 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, zamietla žiadosť obžalovaného A. B. o prepustenie z väzby na slobodu a súčasne väzbu obžalovaného nenahradiť podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku prijatím písomného sľubu ani dohľadom probačného a mediačného úradníka a zamietla návrh obžalovaného na uloženie primeraných obmedzení a povinností, a to vrátane kontroly týchto povinností technickými prostriedkami podľa § 81 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil obžalovaný do zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 22.11.2023 sťažnosť, ktorej písomné dôvody doručil okresnému súdu prostredníctvom svojho obhajcu dňa 27.11.2023.

Obžalovaný v sťažnosti predovšetkým poukázal na závažnosť zásahu do osobnej slobody väzbou a zároveň na ustálenú rozhodovaciu prax, z ktorej vyplýva, že pri rozhodovaní o väzbe nestačí len akési hmlisté, neisté a konkrétnymi skutočnosťami dostatočne neodôvodnené podozrenie z následku predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Ďalej dôvodil tým, že súd pri rozhodovaní o väzbe prihliadal na predchádzajúce odsúdenia a jeho neosvedčenie sa v skúšobnej dobe, avšak zdôraznil, že súdu prvého stupňa preukázal tak skutočnosť, že po prepustení z väzby má nielen kde bývať, ale že má aj možnosť sa zamestnať ako pomocný kuchár a mať tak príjem na zabezpečenie životných potrieb. Zároveň podotkol, že od posledného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody si riadne a včas uhrádzal náklady spojené s bežným životom, či už bývanie, stravu, zdravotnú starostlivosť a pod., bez toho, aby sa dopúšťal trestnej činnosti. Namietal, že existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku si vyžaduje existenciu konkrétnych skutočností, nie hypotetickej obavy, pričom nebezpečenstvo z pokračovania v trestnej činnosti musí byť naliehavé a aktuálne, teda bezprostredne hroziace. Dodal, že väzba nie je trestom, nemá mať sankčnú

povahu a ani výchovné poslanie, nemá byť ani prostriedkom na uľahčenie trestného konania a ani na získanie priznania, ale je výlučne len procesným opatrením.

V ďalšej časti sťažnostných dôvodov argumentoval tým, že inštitút väzby má subsidiárny charakter vo vzťahu k iným vhodným opatreniam, ktoré zabezpečujú jej účel, a má byť len krajným, resp. nevyhnutným a zároveň primeraným prostriedkom na dosiahnutie jej legitímneho cieľa. V nadväznosti na uvedené poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Trval na tom, že z vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva, ako sa mal na trestnej činnosti podieľať, teda vykonané dôkazy nevytvrdzujú o jeho individuálnej vine. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ho z väzby prepúšťa na slobodu, prijíma jeho sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, väzbu nahrádza podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a zároveň ukladá primerané obmedzenia a povinnosti podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. h), písm. j) Trestného poriadku, podľa § 82 ods. 3 Trestného poriadku bude kontrolu nad plnením dohľadu a povinností a obmedzení vykonávať probačná a mediačná úradníčka Okresného súdu Zvolen za súčasného nariadenia kontroly podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie pohybu a pobytu kontrolovanej osoby a uloženia povinnosti oznámiť policajtovi alebo prokurátorovi zmenu miesta pobytu podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná, pretože u obžalovaného aj v súčasnom štádiu trestného konania trvajú zákonné dôvody preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle Trestného poriadku, pričom samosudkyňa svoje rozhodnutie aj dostatočným spôsobom v intenciách ustanovenia § 176 ods. 2 Trestného poriadku zdôvodnila.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, OKP, ČVS: KRP-82/1-VYS-BB-2022 zo dňa 01.12.2022 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a následne uznesením z toho istého dňa podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich zdržania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. b), písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 20 Trestného zákona.

A. B. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/367/2022 zo dňa 03.12.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tpo/40/2022 zo dňa 14.12.2022 z dôvodov podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba sa vykonáva v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, začiatok plynutia lehoty bol ustálený na 30.11.2022 o 21:50 hod.

Ako krajský súd ďalej zistil, prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 30.05.2023 na obžalovaného A. B. obžalobu sp. zn. 1 Kv 74/22/6600 pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. b), písm. c), ods. 6 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 20 Trestného zákona.

O väzbe obžalovaného po podaní obžaloby v zmysle ust. § 238 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol okresný súd dňa 07.06.2023 uznesením sp. zn. 2T/60/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/75/2023 zo dňa 21.06.2023 tak, že ponechal obžalovaného vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a jeho väzbu nenahradil podľa § 80 ods. 1 písm. b) písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

Podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku, ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 79 ods. 3 vety prvej a druhej Trestného poriadku, obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť.

Krajský súd po preskúmaní predloženého trestného spisu musí konštatovať, že konanie a následné uznesenie Okresného súdu Zvolen, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti obžalovaného A. B. o prepustenie z väzby na slobodu, je správne a bez pochyb zodpovedá zistenému stavu vecí.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že v tejto trestnej veci boli v prípravnom konaní získané dôkazy takej kvality, na základe ktorých, po ich vzájomnom hodnotení jednotlivo aj v ich súhrne, možno aj v tomto štádiu trestného konania dospieť k dostatočnej miere dôvodnosti podozrenia, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti podľa obžaloby. Od posledného rozhodovania o väzbe sa procesná situácia v prospech obžalovaného nezmenila, na základe doposiaľ vykonaných dôkazov možno naďalej dospieť k existencii dôvodného podozrenia, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie, sa stal a možno ho posúdiť ako trestný čin. Práve existencia dôvodného podozrenia, že obvinená osoba spáchala trestný čin, je nevyhnutnou podmienkou regulárnosti jej vzatia a držania vo väzbe. Dôvodnosť jeho obvinenia zo spáchania stíhanej trestnej činnosti v miere zodpovedajúcej vyššiemu stupňu pravdepodobnosti odôvodňujú skutočnosti ozrejmené doposiaľ vykonanými dôkazmi, na jednej strane materiálom zaisteným pri realizovanej osobnej prehliadke a prehliadke iných priestorov alebo pozemkov, pričom doposiaľ zistené skutočnosti sú podporené aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, predovšetkým zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov zo dňa 30.11.2022, zápisnicou o vykonaní osobnej prehliadky zo dňa 01.12.2022, predbežným vyjadrením kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odborným vyjadrením Ministerstva vnútra SR, znaleckými posudkami, správou NAKA k hodnote zaistených omamných a psychotropných látok, fotodokumentáciou z osobnej prehliadky a z prehliadky iných priestorov alebo pozemkov, laboratórnymi výsledkami toxikologického vyšetrenia, zabezpečenými správami z bankových inštitúcií, poisťovní, leasingových spoločností, mobilných operátorov a iných právnických osôb a ďalšími.

Ani na dôvodoch väzby sa doposiaľ nič nezmenilo, sú rovnaké tak, ako ich ustálil okresný súd, keď rozhodoval o vzatí obžalovaného do väzby a na ktorých zotrval, keď rozhodoval o jeho ponechaní vo väzbe a žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. Naďalej trvá dôvodná obava z pokračovania v trestnej činnosti v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V prípade obžalovaného boli jednoznačne preukázané konkrétne okolnosti nasvedčujúce dôvodnosti obavy, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Tieto spočívajú nielen v závažnosti stíhanej trestnej činnosti, ale tiež v osobe obžalovaného, ktorého kriminálna minulosť a motivácia získania finančného prospechu rozhodne svedčí v prospech dôvodov jeho preventívnej väzby. Obžalovaný A. B. má celkom 10 záznamov v registri trestov za rôznu trestnú činnosť, vrátane trestnej činnosti súvisiacej s užívaním psychotropných látok. Neušlo pozornosti krajského súdu, že obžalovaný sa mal dopustiť stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmieneného výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za skôr spáchanú trestnú činnosť. Je preto evidentné, že obžalovaný v skúšobnej dobe, kedy mal viesť riadny život a preukázať tak, že sa napravil, toto dobrodenie zákona a súdu nerešpektoval, keď opätovne páchal trestnú činnosť, navyše v súvislosti s užívaním omamných a psychotropných látok, čo len zvyšuje riziko

a pravdepodobnosť pokračovania najmä v drogovej trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Navyše v kontexte celého prípadu je dôvodné sa domnievať, že práve drogovou trestnou činnosťou si obžalovaný zabezpečoval finančné prostriedky a zároveň doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že išlo zo strany obžalovaného a spoluobžalovaných v tejto trestnej veci o spoločné, vopred premyslené konanie.

Obava z pokračovania v trestnej činnosti obžalovaným, a teda väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku pramení aj z okolností vyplývajúcich zo Znaleckého posudku č. 13/2023 zo dňa 03.02.2023 vypracovaného znalcom C. C. D.. Obžalovaný sa podľa znaleckého posudku mal stíhanej trestnej činnosti dopustiť pod vplyvom metamfetamínu. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že obžalovaný je závislý od užívania viacerých psychoaktívnych látok a prípravkov, liečiv, resp. alkoholu, v popredí so závislosťou od metamfetamínu. Táto závislosť je rozvinutá a aj v čase skutku bola aktívna. Bez významu nie je ani tá skutočnosť, že znalec navrhol u obžalovaného uloženie protitoxikomanického ochranného liečenia ambulantnou formou. Navyše drogocentrické správanie (správanie zamerané na získanie a užitie psychotropnej látky) považoval u obžalovaného za hlavnú motiváciu konania v čase skutku.

Vzhľadom na sťažnostné námietky obžalovaného krajský súd k vyššie uvedenému akcentuje, že každé rozhodnutie o väzbe sa odohráva iba v rovine pravdepodobnosti, a nie istoty ohľadom dôsledkov, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený (obžalovaný) držaný vo väzbe, teda zákon nevyžaduje absolútnu istotu o naplnení dôvodu väzby (I. ÚS 162/2016). Totiž pri rozhodovaní o väzbe postačuje reálna hrozba, že obvinený (obžalovaný) bude konať tak, ako predpokladá dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (II. ÚS 348/2016). Krajský súd však v zhode s názorom okresného súdu dospel v súčasnom štádiu trestného konania k presvedčeniu o dôvodnosti obavy z pokračovania v trestnej činnosti obžalovaným, ktorá je v kontexte celého prípadu (a v súhrnnom zhodnotení všetkých skutočností tohto prípadu), podporená relevantnou vyššou mierou pravdepodobnosti.

V danom prípade boli splnené aj formálne podmienky rozhodovania o väzbe vrátane dodržania postupu podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku, pričom doterajšia dĺžka trvania väzby obžalovaného zodpovedná zákonnému ustanoveniu § 76 Trestného poriadku.

Krajský súd k tvrdeniam obžalovaného súhrnne uvádza, že ustálenie skutku a prípadné preukázanie viny bez dôvodných pochybností bude možné realizáciou dokazovania na hlavnom pojednávaní a následného hodnotenia vykonaných dôkazov konajúcim súdom. Totiž v konaní o väzbe súd nerozhoduje o vine či nevine obžalovaného, ale doposiaľ zabezpečené dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti hodnotí len z toho hľadiska, či tieto nateraz odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Preto keď obžalovaný spochybňuje vykonané dôkazy s tým, že tieto podľa jeho názoru nevypovedajú o jeho vine, krajský súd akcentuje, že obžalovaný má možnosť nahrnúť aj ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení a preukázanie svojej neviny, a to až do skončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní, avšak nateraz je dôvodné konštatovať, že skutok sa stal tak, ako je tento vymedzený v uznesení o vznesení obvinenia, v návrhu na vzatie do väzby, v obžalobe a v konečnom dôsledku aj v uznesení samosudkyňi, ktorého priebeh je podporený doteraz zabezpečenými dôkazmi.

Nakoniec, krajský súd považoval za správny postup okresného súdu pokiaľ náhradné trestnoprávne inštitúty podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v spojení s § 82 trestného poriadku nepovažoval za dostatočné pre nahradenie účelu väzby obžalovaného.

Krajský súd sám v sťažnostnom konaní opätovne skúmal, či účel väzby možno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V tejto súvislosti dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nie je nateraz možné účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to ani za predpokladu uloženia primeraných povinností či obmedzení a ich kontroly technickými prostriedkami, a to s ohľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, najmä povahu a závažnosť trestnej činnosti (závažná drogová trestná činnosť), ale aj osobu obžalovaného, ktorý doterajším spôsobom svojho života (opakované porušovanie právnych noriem, opakované páchanie trestnej činnosti v súvislosti s omamnými a psychotropnými látkami, nerešpektovanie podmienok vedenia riadneho života a neschopnosť korigovať vlastné správanie a konanie spoločensky konformným spôsobom, postavenie osoby bez finančného príjmu a motív získania finančného prospechu, závislosť na psychotropných látkach a drogocentrické správanie)

nedáva záruku za to, že by na slobode viedol riadny život a podmienky probačného dohľadu dodržiaval. Dostupné možnosti probačného a mediačného úradníka neumožňujú kontrolovať konanie a správanie obžalovaného nepretržite a s prihliadnutím na osobu obžalovaného sa potom prostriedky probačného a mediačného úradníka nejavia ako dostačujúce a účelné. Pobyt obžalovaného na slobode je preto potenciálne nebezpečný pre spoločnosť, predovšetkým pre riziko opakovania obdobnej trestnej činnosti. Preto väzbu obžalovaného ani krajský súd nenahradil miernejšími alternatívnymi prostriedkami, ktoré sú len možnosťou, nie právom osôb, ktoré sú vo väzbe, a to aj s poukazom na absenciu výnimočných okolností pre ich aplikáciu.

Pre úplnosť dáva krajský súd do pozornosti, že nemohol opätovne rozhodovať o návrhu obžalovaného na nahradenie väzby prijatím sľubu podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vzhľadom k tomu, že o písomnom sľube ako o prostriedku náhrady väzby už bolo rozhodnuté okresným súdom v základnom konaní a súčasne obžalovaný nepredložil krajskému súdu v rámci sťažnostného konania nový písomný sľub, o ktorom by sťažnostný súd mohol rozhodnúť. Nad rámec uvedeného však krajský súd akcentuje, že v kontexte všetkých doposiaľ prezentovaných skutočností by sa ani písomný sľub nejavil ako dostatočne efektívny a dôveryhodný prostriedok náhrady väzby, plniaci svoj účel.

Záverom krajský súd prisvedčil názoru obžalovaného, že väzba je výnimočným inštitútom, ktorá najprísnejším spôsobom postihuje osobnú slobodu jednotlivca a musí byť v každom prípade proporcionálna daným podmienkam, preto väzbu (jej dôvodnosť, dôvody, príp. trvanie) možno viazať len na skutočnosť, či sú (resp. nie sú) zachované materiálne a formálne podmienky väzby, a zároveň, či jej účel nemožno dosiahnuť alternatívnymi trestnoprávnymi prostriedkami. U obžalovaného A. B. však boli splnené tak materiálne, ako aj formálne podmienky väzby a jej účel alternatívnymi trestnoprávnymi prostriedkami v súčasnom štádiu trestného konania nemožno dosiahnuť. Tvrdenia obžalovaného, že nie sú splnené podmienky a dôvody preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sú tak v príkrom rozpore so skutočnosťami zistenými okresným súdom, ktoré krajský súd v podrobnostiach rozviedol.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.